

Béla, Majláth Béla, Paszlavszky József, Simonyi Zsigmond, Tély Iván
l. tt. — Jegyző: Szily Kálmán főtítkár.

243. Elnök úr megnyitván az ülést, ekként szólott:

«Tisztelt Akadémia!

Rendes heti ülésünkre gyűltünk ma egybe, azért jöttünk, hogy mint rendesen, folytassuk a munkát s íme megilletődve látjuk, hogy halottas házhoz jöttünk, melyben szünetel a munka s mindenben csak egy szó van helyén, a fájdalom szívből eredő csendes szava.

Hunfalvy Pál itt e palotában ravatalán fekszik!

Két napja csak itt állott ez emelvényen, itt fogadta az ethnografiai társaság üdvözlését s a szavak, melyeket ekkor mondott, fájdalom, az ő bucsúszavai, még el sem némultak, de ne is némuljanak el soha e teremben.

A maga szerény modorában, szívének egész melegével elmondotta akkor, mily nagy hálával tartozik ő Akadémiánknak, mert a sikert, melyet ő kötelességének teljesítése közben elért, az Akadémia ösztönzésének és segítségének köszönheti.

Mondjunk hálát mi is halottunknak ravatalán, hiszen ő életének egész munkaerejét Akadémiánknak szentelte.

Nagy feladatok egész embert kívánnak. Ilyen nagy, Akadémiánkra nézve minden egyébnél nagyobb feladat a magyar nyelvtudomány megalapítása és kiművelése. Hunfalvy egész életében, egész erejével e feladaton dolgozott, milyen sikerrel azt tudjuk mi itthon és tudja a külföld — tudományszakában nálam avatottabb fogja azt más alkalommal elmondani.

Minden gondolatában tudós, minden érzésében magyar volt ő, tudományért és magyarságért munkára mindig kész, kérdésre soha. Tudományának fitogtatása, hazafiságának fenhangú hirdetése által népszerűséget soha sem keresett, de kiállott a síkra és bátran harczolt mindig, a mikor tudományos meggyőződését és hazafiságát, melyek szívében egygyé forrtak, komoly veszély feyegette.

Igen, Hunfalvy egész ember volt életében, egész még halálában is, mert gondoskodott arról, hogy a munkásság, melyet megkezdett, ne szakadjon meg az ő életfonalával, iskolát teremtett s ez a Hunfalvyiskola folytatni fogja mesterének munkáját.

A nagy fájdalomban, melyet elhúnytá felett érzünk, ez legyen némi vigasztalásunk!»

Az Akadémia legmélyebb fájdalmát fejezve ki a nagy tudósnak, az Akadémia egyik kiváló dicsőségének elvesztése fölött, az elhunyt iránti tisztelete és kegyelete kifejezésére a következőket határozza:

a) Az Akadémia tagjai külön gyászjelentésben fölhívhatnak, hogy december 2-án délután 3 órakor, az Akadémia palotájában tartandó gyászünnepélyen testületileg jelenjenek meg.

b) Gyulai Pál osztálytitkár fölkérte, hogy a gyászünnepélyen az Akadémia nevében bucsúszót intezzen az elköltözöthöz.

c) Az Akadémia koszorút helyez az elhunyt ravatalára.

d) Az elhunyt özvegyének az elnöktől vezetett küldöttség útján fejezi ki mély részvétét.

e) Az I. osztály megbizatik, hogy az emlékbeszéd iránt intézkedjék.

f) Ezen ülésből a jövő évi nagygyűlés elé indítvány terjesztetik, hogy Hunfalvy Pál képmása az Akadémia termében elhelyeztessék.

g) A mai napra hirdetett rendes ülés nem tartalik meg és december 7-ére, a következő osztályülések pedig december 14-ikére, illetőleg 21-ikére halasztatnak el.